

HERNYÁK ZSÓKA

A Tanár Úr és a cseresznye

A Tanár Úr, főleg a mag miatt, ritkán eszik cseresznyét. Legutóbb két éve tavasszal mosott meg magának egy tállal, és azóta nem próbálta újra. Nehezményezte a cseresznyemosás nehézségeit, ami a Tanár Úr szerint nagyon aprólékos munka, a szár letépésének körülményességét, a külön tál készítését a magoknak. Mégse ehetek onnan, ahova visszaköpök – mondta a Tanár Úr. De a Tanár Úr leginkább a cseresznyét nehezményezte. – Magát a cseresznyét – mondta a Tanár Úr. Nem szerette a cseresznye nyálkás húsát, a magját meg egyenesen utálta, de a cseresznye méretbeli kvalitásaival volt a legnagyobb gondja. – Úgy is mondhatnám, hogy a mérete egyenesen arányos az általa nyújtott gasztronómiai élvezet mértékével – mondta a Tanár Úr. Igen, a Tanár Úr mondhatná így is, de úgy is, hogy a cseresznye kicsi és rossz. Apró és nem finom. De a Tanár Úr a cseresznye kapcsán a pontos fogalmazás híve volt. A Tanár Úr a cseresznye iránti utálatát szerette. Ezért amikor néhanapján cseresznyét evett, mindig pontosan megfogalmazta, hogy a cseresznye miért nem tetszik neki.

A Tanár Úr képe

A Tisztelt Tanár Úrról egy kép született, és az nagyon jó. A Tanár Úr frizurája kopasz. De a haj hiánya nagyon jól áll neki. Tekintetével néz bele a gépbe, úgy néz, nagyon. Nagyon ingerkedő nézése van. A kipihent, ingerkedő Tanár Úr otthon ízlésesen összekomponálta a ruháit a képhez: mindenből a feketét választotta, de mindenből más színű feketét. Fekete paletta – gondolta a Tanár Úr – lehet, hogy költő vagyok én is. Ez után a gondolata után elhúzta a száját, a Tanár Úrnak kiváltképpen szép szája van, undorral húzta el. A képen már mosolygott, de nem nagyon, ízléses ember a Tanár Úr, nem tudta, csak remélte, hogy ez a költői undor a képen is látszik majd rajta. Igen, látszik. Akart ő költő lenni pedig, de nem bírta idegekkel, és ezért nem lett. Szerinte azért nem lett költő, mert nem az az alkat, csak egy ideig azt hitte. Én tudom. Látszik a képen is, a nézésén. A képen volt a Tanár Úr születésnapja. Ötven éves lett, kicsit ki is öltözött, feketébe. Boldog születésnapot, köszöni. Szívesen. A Tanár Úrnak minden évben van születésnapja, de tízévenként ünnepli, ünnepelgeti – mondta. Úgy megéri neki, szép és okos embernek, hogy ne kelljen minden év-

ben kifizetni a társaságot. A Tanár Úr nem fukar, nem, nem, nem. A Tanár Úr előrelátó és érzékletes és nem szereti a tömeget. Nem mindig szereti a tömeget. Ritkán szereti a tömeget. Tíz évente egyszer szereti a tömeget. Pontosított. A Tanár Úr a nagyon pontos emberek közül az egyik nagyon pontos ember. A Tanár Úr egy ülés alatt elolvasta az Ulysseszt, és aztán nem is feküdt le rögtön aludni, hanem még nem aludt egy ideig. Látszik a képen is, hogy egy ülés alatt nagyon pontos ember. Soha ily szép és ily dögletes napot – a Tanár Úr ezt mondta a képen. Magában mondta, nem mozgatta a száját, azt akarta, hogy az látsszon a képen, hogy magában mondja. Látszik is. Szépen látszik a mondat a Tanár Úr szájában. A szája belseje nem látszik, csak ha kinyitja a száját, de a képen nem nyitotta ki, pedig gondolt rá, de amikor belegondolt, elvetette. A megfontolt, testileg és lelkileg ép Tanár Úr kicsit számított rá, hogy példakép lesz. Amikor példakép lett, úgy csinált, mintha nagyon meglepődött volna, pedig csak kicsit lepődött meg. Ezért később elszégyellte magát. Később meg azért szégyellte el magát, mert példakép. Később meg azért szégyellte magát, mert az előző kettő dolog miatt elszégyellte magát. Szegény Tanár Úrnak nagyon nehéz volt bonyolultnak lenni. Már akkor bonyolult volt, mikor még nem volt Tanár Úr, de egyenesen ez vezetett ahhoz, hogy az legyen. Mikor már régóta az volt, gondolta, biztosan az marad. Egyszer lesz a biztosan Tanár Úrnak megmaradó Tanár Úrnak ötvenedik születésnapja. Ez vezetett a képhez.

A Tanár Úr lelki világa

Nem tudom, hogy a Tanár Úr buzi-e. Mert szokott olyan lenni. Úgy mozgatja a kezét, mint a buzik a tévében. Ha a Tanár Úr nem buzi, akkor valami más baja van. A buzi-ság nem baj, nem azért mondtam, nem úgy értettem, csak nem értem a Tanár Urat. Lehet, hogy a Tanár Úr pszichopata vagy szociopata. Nem tudom, mi a különbség a kettő között, de egyik rosszabb, mint a másik. Ha a Tanár Úr pszicho- vagy szociopata, akkor nem várható tőle semmi jó. A pszichopatáknak nincs empátiájuk. Ez alapján a Tanár Úr vagy pszichopata, vagy hajaz rá. Lehet, hogy a Tanár Úrnak nincsen komoly baja. Nem verték a szülei, nem boncolt madarat gyerekkorában. Nem vizelt ágyba, nem játszott a tűzzel, egyszerűen balfasz. A balfaszság mindent lefed a Tanár Úr lelki világával kapcsolatban. Jobban ruganyozza a lépteit, mint mások. Úgy ruganyozza a lépteit, mint egy balfasz. Majdnem biztos, hogy a Tanár Úr egy balfasz. Együltében másfél órát beszél. Háromszor kell ráköszönni, hogy visszaköszönjön. Az első kettőt is hallja, de úgy csinál, mintha nem hallaná. A barna bársonynadrághoz barna inget vesz fel, de nem olyan barnát, mint amilyen a nadrág. Ha beszél hozzá valaki, nézi az eget. Úgy csinál, mintha nézné az eget, de közben látszik rajta, hogy azt hallgatja, aki beszél – mozog a füle. A Tanár Úr, a balfasz nem akarja, hogy az emberek tudják, hogy figyel rájuk. Ha akarná, hogy tudják, nem len-

ne balfasz, ha nem figyelne rájuk, akkor se lenne balfasz. Szegény Tanár Úr. Nagyon sajnálom őt. Olyan, mint egy kivert kutya. Egy az utolsó, kivert, kopasz fejű kutyák közül. Megsimogatnám a Tanár Úr fejét, megvakarnám a fültövét és odaadnám neki a maradékot. Behívnám kintről: – gyere be! Raknék neki homokot egy sekély ládába, hogy oda bele bírjon szarni, meg el is bírja kaparni, ha szobatiszta akar lenni. Ha nem, minden nap kétszer kivinném a parkba és kutyaszarszedő zacskóba raknám a szarát. Elvinném futtani, ha úszni akar, úsztatni, ha inni akar, itatnám, ha baszni, basztatnám. Találkoznánk más kutyákkal, lennének barátai. Elvinném mosásba, felvinném a padlásra. Vennék neki haldokló madarat, hogy meg tudja ölni. Büszke kutya lenne. Büszke, fényes szőrű, jóindulatú kutya. Ugatna, de nem harapna. Ha szétrágná a papucsockat, nem verném. Ha véletlenül verném, néha, csak azért, mert nehéz napom volt. Mindig bocsánatot kérnék. Ha kutya lenne. Ha nem lenne balfasz.

A Tanár Úr másik képe

A Tanár Úrnak van egy második képe magáról, ami nagyon hasonlít a Tanár Úr első képéhez. A Tanár Úr a jól bevált fotós arcát mutatta a kamerának. Nem szokott kísérletezni, ha nem muszáj. Gondolt rá, hogy a szája másik felét feljebb húzza, de ez nem olyan alkalom volt, majd máskor feljebb húzza. A Tanár Úr nem szokta retusáltatni a képeit, mert úgyse nézi meg őket. Volt már rá alkalom, sok dolgot ki akart próbálni egyszer, de nem volt szokása. Egyáltalán semmilyen szokása nem volt a cigarettán kívül. Hónapok óta leszokott arról is. Egyik nap még dohányzott, a másik nap leszokott. A Tanár Úrnak volt felesége, de nem beszélt vele. Egy ideig még köszönt neki reggel meg este, de aztán este már nem köszönt neki, mert egyszer egy nap elégnék tartotta, aztán már reggel se, mert minek. Régen beszélt a feleségével, de a felesége azt mondta, kiveszi a Tanár Úr szájából a szót. A Tanár Úr meg ezután úgy gondolta, ha magától ki tudja venni, akkor vegye. A Tanár Úr nem akarta, hogy lefényképezzék, de tudta, hogy lefényképezik, és nem állt ellen. A Tanár Úr tudta, hogy az ellenállása több energiát igényelne, mint a fotós arcának beállítása. A Tanár Úr nagyon jól tudott magában számolni, hangosan egy kicsit rosszabbul tudott számolni. A Tanár Úr csendesen lázadt, úgy gondolta, majd ha valaki jobban megnézi a fotót, láthatja, hogy nem akarta, hogy lefényképezzék. Ha meg valaki csak kicsit nézi meg a fotót, akkor láthatja a Tanár Urat. A Tanár Úr ritkán fogalmazott meg magáról valamit, de ha igen, akkor a megfogalmazása mindig nagyon jó volt. A Tanár Úr a másik kép elkészülte előtt megfogalmazta, hogy ő egy burkolt egyéniség. Első látásra Tanár Úr, második látásra pedig nem akar fényképezkedni. Nem szerette a fölösleges dolgokat; a Tanár Úr mellett, hogy burkolt volt, letisztult is volt. Arra gondolt, ha már muszáj, akkor ez a képen is látszódjon. A Tanár Úrnak megint igaza van: látszik.

Kérdés

Csak egy kérdést szeretnék kérdezni. Nem akarom Önt lerohanni. Ön biztosan jobb távfutó volt nálam ebben a korban. Nekünk otthon elromlott az áram, most ezt máshonnan küldöm, el kellett mennem máshova maga miatt, de ez nem a maga hibája, hanem az áramé, hogy elromlott. Azt álmodtam, hogy meg akarja fogni a hajam. Nagyon kedves volna magától, ha nem álmodtam volna. Azért álmodtam ezt szerintem, mert múltkor láttam magát, de aztán kiderült, hogy az nem maga, akit láttam, hanem egy másik ember, aki ugyanúgy kopasz, mint maga. Amikor láttam magát, mert akkor még azt hittem, hogy maga, a kopasz fejről ismertem meg, hátulról. Akkor arra gondoltam, milyen jó, hogy magának nincsen haja, nekem meg van. Maga akarja a hajamat? Én akarnám, hogy akarja. Kérem, ne bántódjon meg, szerintem nagyon jól néz ki kopaszon. Ha lenne haja, az nem is maga lenne. Tudom én, hogy maga nem teljesen kopasz, közelről látszanak a kis hajszálok, de távolról belesimulnak a fejbőrébe. Én meg távolról láttam azt az alakot, aki nem maga. Pedig nagyon megörültem, arra gondoltam, odamegyek hozzá megkérdezni, hogy hogy van ebben a hidegben, mert sokan megfáznak, nyirkos időben nagy a vírusok aktivitása. Akartam volna tudni, hogy a maga immunrendszere milyen állapotban van. Mert innen nézve jónak tűnik, de a vírusok nem úgy látják magát, mint én. Elkezd köhögni, sajnálom, úgy kezdődik. Nálam úgy kezdődött. Nem mertem odamenni ahhoz az alakhoz, amikor még azt hittem, hogy maga. Mikor rájöttem, hogy nem maga, odamehettem volna, de nem érdekelt. Az ismeretlenek immunrendszere engem nem érdekelt máskor se, most meg csalódott voltam, hogy a maga immunrendszere helyett ez a másik van ott, ami nem érdekel és dühít. Engem a magán kívüliek nem érdekelnek. Maga meg mégiscsak maga, hogy ne érdekelne, már egy hete csak magára gondolok, mindig, meg megállva. Mindig megállok, ha magára gondolok, nem csinállok semmi mást, a teljes kapacitásom kell hozzá. Hogy tetszik lenni? Ezt akartam kérdezni. Ebben látszik, hogy tele vagyok tisztelettel maga iránt. Én nem akarom szuggerálni magának a választ arra, hogy jól van-e? Azt csak maga tudja, de azt akartam, hogy én is tudjam, hogy ketten tudjuk, hogy maga jól van. Vagy rosszul. Ez a maga döntése. Nekem nincsen közöm a maga döntésének menetéhez. Csak ha már eldöntötte, akkor szóljon. Kérem szépen. Ha nem szól, akkor nekem kell kitalálnom, és amit én találok ki, az nem biztos, hogy úgy van.

Morze

A Tanár Úrról nem lehet nem írni. Ha a Tanár Úrról nem írok, akkor kénytelen vagyok a Tanár Úrnak írni, de nem írok, mert a Tanár Úr nem válaszol a következő kérdésekre:

1. Hogy van?
2. Hogy tetszik lenni?
3. Maguk mit esznek ma?
4. Maguk mit esznek szenteste?
5. Ha élő állatot kapna ajándékba, akkor örülne neki? Vagy csak úgy csinálna, mintha örülne neki, mert sok bajt okoz az életében, mert az élő állatokat állatorvoshoz kell vinni oltásokra, és enni kell nekik adni?
6. A plüss állatnak nem örülne, ugye?
7. A karácsonyi fogásokat külön-külön eszi?
8. Egyszerre eszi?
9. Hány ingje van?
10. Ingben van most?
11. Ingben van karácsonykor?
12. Otthon van karácsonykor?
13. Otthon ingben van karácsonykor?
14. Máshol van ingben, nem karácsonykor?
15. Két tojás közül tudna választani?
16. Mi alapján?
17. Kiszárad a szája a hidegben?
18. Ha igen, bekeni?
19. Ha nem szárad, nem keni?
20. Műfenyőt használ?
21. Nem használ fenyőt?
22. A fenyőt nem használják?
23. Nézik?
24. Váltott eurót a karácsony miatt?
25. Belefért a forintba?
26. Kint fázik a füle?
27. Ha fázik, vesz sapkát?
28. Jól áll a sapka?
29. Az a fontos, hogy jól áll, vagy hogy fázik a füle?
30. Hogy csoportosítaná az embereket, magát leszámítva?
31. Maga melyik állat lenne, ha állat lenne?
32. Maga szerint az állatoknak vannak olyan tulajdonságaik, mint magának meg nekem meg mindenkinek?

33. Ha valaki bűdös, és a borz is bűdös, akkor az a valaki olyan, mint a borz, vagy nem is hasonlít rá?
34. Ha valaki kutya, akkor mennyire kutya?
35. Lehet mérni tulajdonságokat kutyákkal?
36. Lehet-e mérni tulajdonságokat egy konkrét kutyával?
37. Egy konkrét kutya tulajdonságait le tudná mérni más kutyákkal?
38. Nem lehet ezekre válaszolni?
39. Nem jók a kérdések?
40. Miért?

